

Antonio Rodríguez Almodóvar / Dibujos de Santy Gutiérrez

Edicions Bromera / Cartera de Valors

La bruixa que es menjava les paraules boniques

Albert era un xiquet molt tímid. Tenia set anys i sabia parlar perfectament, però li costava molt fer-ho. Sobretot a l'escola. Allí estava quasi sempre callat i alguns companys li feien la punyeta:

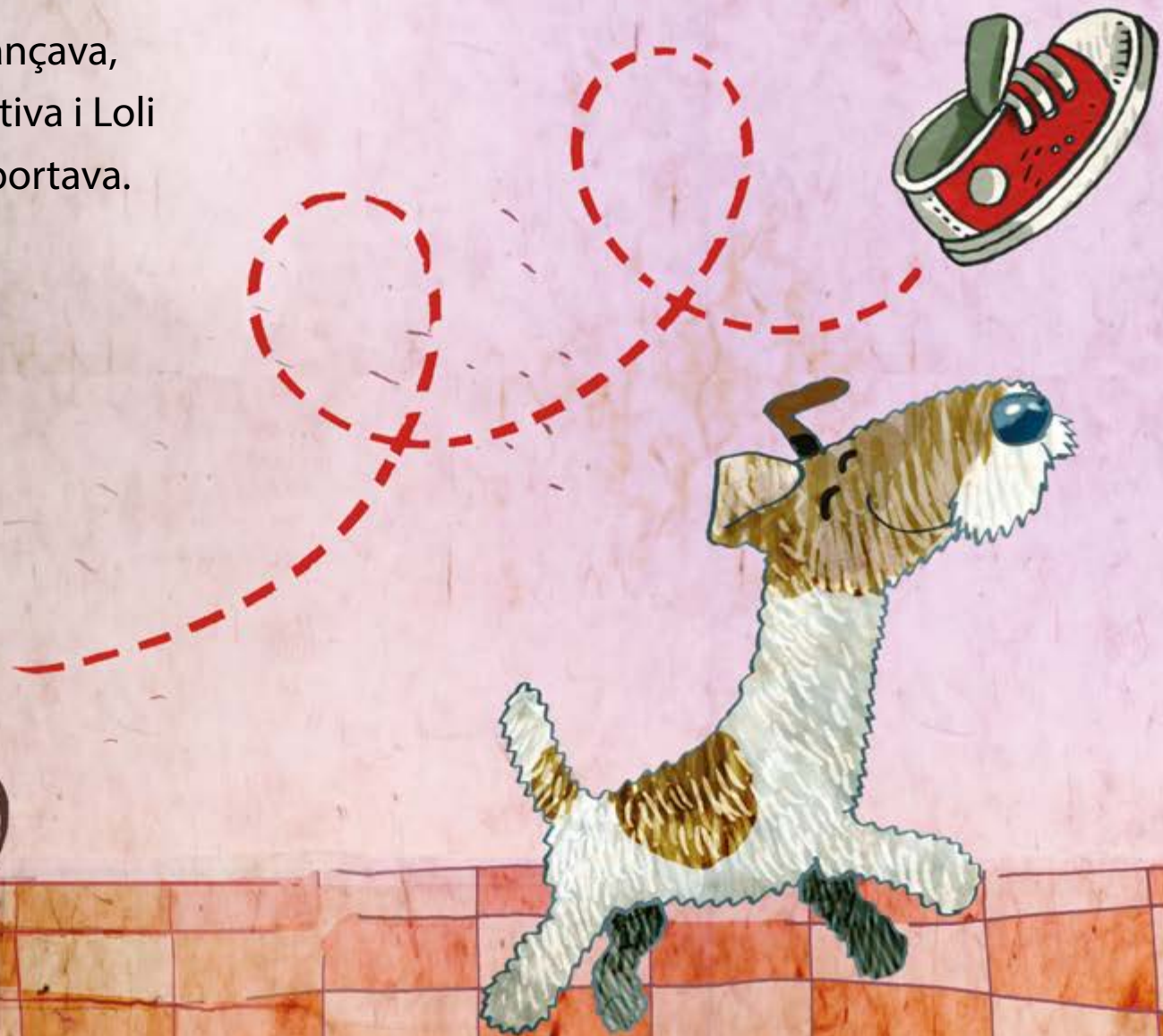
–S’ha menjat la llengua, s’ha menjat la llengua!

Albert tractava de somriure, però si ho feia, es burlaven d’ell.

Amb qui sí que parlava amb facilitat era amb Loli, una fox-terrier que ell havia criat des que era un cadell.

–Ei, anem a jugar –li deia. Li llançava, per exemple, una sabatilla esportiva i Loli anava corrents a buscar-la i li la portava.

Però el que realment li agradava a Loli era amagar coses. Una vegada va amagar aquella mateixa sabatilla i no hi va haver manera de trobar-la. Albert es va enfadar:

–Ja no jugue més amb tu.

Aleshores Loli va reaccionar i li la va portar.

